

De lading van de vrachtauto, hoofdzakelijk uit aardappelen en kaas bestaand, werd onder de medewerkers van het rijksbureau voor hout verdeeld.

Een beeld van de moeite die de leiding van het Amsterdamse bedrijf van de Arbeiderspers zich gaf om levensmiddelen voor de ca. vijfhonderd man personeel te verzamelen, vindt men neergelegd in de dagaanteekeningen van de waarnemend directeur, P. Schuhmacher.¹

Een eerste tocht naar de Wieringermeer werd in november ondernomen. 'Het is beroerd gegaan', schreef Schuhmacher op de 24ste. 'Er is geen enkele mogelijkheid om te kopen aardappelen verscheept te krijgen. Ze worden absoluut, evenals groenten enz., in beslag genomen. Andere grote bedrijven die soortgelijke pogingen deden, hebben duizenden guldens schade hieraan geleden en geen aardappel in Amsterdam gekregen.' Drie weken later, 13 december, vertrok een relatie van Schuhmacher naar Texel; hij zou proberen, 'een schuit naar Amsterdam te krijgen met iets voor het gehele personeel, bijv. aardappelen, erwten of tarwe. De kans op gelukken is echter zeer gering' (het lukte niet), maar op diezelfde 13de december hoopte een personeelslid van de Arbeiderspers, 'eindelijk 5 000 kg groenten te krijgen, namelijk bossen wortelen, prei en bieten, waarvoor weliswaar hoge prijzen betaald moeten worden maar waardoor wij toch misschien iets voor ons personeel kunnen doen' – inderdaad, op 2 december arriveerde een lading van 8 000 kg wortelen en uien die met een verlies van f 2 500 (het bedrijf nam dat verlies voor zijn rekening) aan het personeel werden verkocht. Op 8 januari kwam per schip uit Drente een lading aardappelen van ca. 20 ton aan; alle gehuwde personeelsleden kregen er 50 kilo van (het weekrantsoen was toen 1 kilo per persoon), alle ongehuwde 25 kilo; per kilo betaalden zij dertig cent (het drievoud van de vastgestelde prijs) – per kilo legde de Arbeiderspers er nog iets meer dan dertig cent bij. Medio februari arriveerde voor de Arbeiderspers bijna 19 ton aan groente (op de bonnen kon men toen slechts suikerbieten krijgen: één keer per drie weken 3 kilo) – gehuwden kregen er 40 kilo van, ongehuwden 25. In maart volgde nog een zending aardappelen: 8 ton; gemiddeld kregen de personeelsleden er 15 kilo van. Een en ander betekende dat bijvoorbeeld de ongehuwden onder de personeelsleden in de maanden januari, februari en maart de 13 kilo aardappelen waarop zij op hun bonnen recht hadden, konden aanvullen met ca. 35 kilo uit deze extra-zendingen.

¹ Doc II-43, b-1.